

ODGOVOR NA NEKOLIKO SLIČNIH PITANJA:

DA LI TEK FIR MUŠRIKA SPADA U ASLUD-DIN, DA LI SE TEK FIR MOŽE SPOZNATI RAZUMOM ILI SAMO OBJAVOM I SL.

U posljednje vrijeme je dosta pojedinaca iz džema'at muslimana iskušano govorom o fitri i fetri, aslu i usulu, razumu i Objavi,... a da u tome ili slušaju novotare (koje njihova novotarija sprječava od tewhida) ili se sami preispituju, uglavnom sve vraćajući na teoretisanje i na mutešabih, ostavljajući muhkem. Muhkem je da ONAJ KO POČINIOCE ŠIRKA SMATRA MUSLIMANIMA NIJE MUSLIMAN ili da NEMA ISLAMA BEZ TEK FIRA MUŠRIKA, pri čemu svakako mislimo na tešrik, tj. na tekfir imena (tj. da čovjek ne može biti musliman ako počinioca širka ne smatra mušrikom, pa govorimo o svjedočenju da počinitelj širka nije musliman već mušrik, a ne govorimo o kazni za njega).

DA LI TEK FIR MUŠRIKA SPADA U ASLUD-DIN ?

Naime, naša braća dolaze u kontakt sa ljudima koji ih pokušavaju zbuniti, tražeći im dokaze da je tekfir mušrika od 'aslud-dina, a malo nas zna da učenjaci pod ovim pojmom često ne ciljaju na jedno te isto.

Da budem jasniji i precizniji: Kako pojam aslud-din nije od sunneta i nisu ga koristili ni Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, ni ashabi ni tabi'ini (što naravno ne znači da ga treba odbaciti i izbjegavati), različiti učenjaci su ga spominjali u različitom kontekstu. Naime, nije svaki učenjak pod aslud-dinom podrazumijevao ono što nam se nameće da aslud-din mora značiti (ono što se može spoznati samom fitrom, bez Objave i poslaničkog znanja), već su neki pod 'aslud-dinom podrazumijevali i neke stvari koje se svakako spoznaju tek dolaskom Objave. Tako je, recimo, savremeni učenjak 'Ali el-Khudajr napisao knjigu "Aslud-Din, tewhid i risala". Da li je time autor želio reći da se za poslanstvo Muhammeda, sallallahu 'alejhi we sellem, može znati i u vremenu fetre? Svakako da nije, već je jednostavno pod 'aslud-dinom smatrao ono bez čega se ne može biti musliman u vrijeme dostupnosti znanja, pa zaista nakon poslanstva Muhammeda, sallallahu 'alejhi we sellem, čovjek ne može biti musliman osim sa tewhidom (ispravnim vjerovanjem u Allahovu jednoću) i vjerovanjem u njegovo poslanstvo.

Znači, kad shvatimo da su učenjaci pojam aslud-din koristili za različite stvari, lakše shvatamo raznolike fetwe učenjaka šta spada, a šta ne spada u 'aslud-din.

DA LI SE NEČIJE NEVJERSTVO MOŽE SPOZNATI FITROM I RAZUMOM ?

Također, ti ljudi spopadaju našu braću tražeći im dokaze za našu tvrdnju da čovjek i u vremenu mrklog neznanja može da spozna da počinitelj velikog širka nije njegov brat u vjeri. Dakle, zaobilazeći pojmove aslud-din i usulud-din, pokušavaju da dokažu da se tekfir spoznaje samo i tek dolaskom Objave, a ne fitrom i razumom. U posljednjih mjesec dana mi je proslijeđeno nekoliko takvih dokazivanja od strane tih ljudi koji nam se suprotstavljaju, među kojima ima nekih logičkih i smisaonih podataka i pitanja, ali i smiješnih pa i podlih sisanja sumnji.

Jedan od njih dokazuje da je hadith kojim mi navodno dokazujemo slab i izmišljen. Radi se o hadithu u kome stoji da je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, na pitanje da li je prije poslanstva obožavao kipa ili pio vino, (navodno) rekao: "Nisam, ali sam uvijek znao da je ono na čemu su oni kufr, a da nisam znao šta je to Knjiga (Kur'an) i Iman." Dakle, osoba tvrdi da je taj hadith kojim mi navodno dokazujemo izmišljen i da izmišljen hadith nije dokaz u vjeri, a da ja ne znam da je iko od nas ikad išta dokazivao tim hadithom. Dakle, podlo je insinuirati, umišljati da tvoj protivnik koristi neki dokaz, a onda se puhati obaranjem dog dokaza.

Nakon toga dokazuju i riječima učenjaka poput riječi: "Kufr je Allahovo pravo i pravo Njegovog Poslanika, potvrđuje se šerijatskim dokazom, a ne sa govorom toga i toga. Onaj koga su protekfireli Gospodar svjetova i Njegov rob (Poslanik) - takav je kafir", umišljajući da je to dokaz za stav koji su zauzeli. Međutim, ovo je općenit govor, kojim učenjaci nisu namjeravali negirati mogućnost spoznaje nečijeg nevjerstva prije poslanice, već su željeli stati na put tekfiru ljudi zbog stvari koje u šeri'atu nisu kufr! Dakle, ovim citatom i njemu sličnima se ne negira tekfir u vremenu bez Objave, već se njime želi poreći tekfir bez dokaza, tekfir na osnovu pretpostavki ili na osnovu riječi ljudi, tekfir zbog nečega što nije djelo koje izvodi iz vjere.

Osim toga, kažu: "Prije objave je moguće spoznati ružnoću, neispravnost i zabludu širka, a koji je stepen te zablude to objašnjavaju šerijatski dokazi, kao što je došlo u Muslimovom Sahihu od Amra bin Abese, radijallahu anhu, da je rekao: "Dok sam bio u džahilijetu smatrao sam da su ljudi na zabludi i da nisu ni na čemu (ispravnom) jer su obožavali kipove." Ovime oni dokazuju da nama pripisuju ono

što mi ne zagovaramo. Uobražavaju da mi tvrdimo da čovjek u vremenu neznanja i bez Objave može i mora da zna za pojmove širk i mušrik, kufr i kafir, riddet i murtedd i sl. A istina je da mi vjerujemo da i u vremenu neznanja čovjek može i mora osjećati, znati i vjerovati da onaj ko čini 'ibadet nekome mimo Allaha nije njegove vjere, njega koji čini 'ibadet Allahu jedino, a to je ono što tekfir (tešrik) jeste: negiranje vjere počinocu širka i negiranje imanske veze sa njim. Muwehhid u riječima 'Amra ibn 'Abese vidi odricanje od vjere mušrika i smatranje njih zabludnicima koji nisu na ispravnoj vjeri, a šta je to ako ne tešrik njih? Neki drugi od ovih zabludnika je našeg brata pokušao zbuniti kucajući mu: “Allah ne tekfiri onoga koji u prisili učini širk. Kako ćeš ti fitretski (prije objave) znati da takav nije mušrik? Kako ćeš ti bez ijednog šerijatskog teksta znati da li si ti i onaj koji počinu širk u prisili na istom vjerovanju?”

Ovaj provokator ne zna da je osnova (širk) bitnija od izuzetaka (prisila), da je širk toliko opasna stvar da dio učenjaka smatra da je opravdanje prisilom specifika samo našeg šeri'ata. Dakle, dio učenjaka smatra da u šeri'atima svih prijašnjih poslanika nije bilo dozvoljeno učiniti širk čak ni pod prisilom! To dokazuju sa tri šeri'atska teksta: jednim ajetom i dva haditha:

1) dokazuju 20. ajetom sure el-Kehf u kome Allah kaže:

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا

“Ako saznaju za vas, oni će vas sigurno kamenovati ili će vas u njihovu vjeru vratiti, a tada nećete nikada uspjeti.” Argument iz ovoga ajeta je sljedeći: Pa iako bi momci iz pećine bili prisiljeni prijetnjom kamenovanjem, ako bi se vratili u kufr, ne bi bili opravdani.

2) dokazuju hadithom u kome stoji da je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, rekao:

إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ وَالنِّسْيَانَ وَمَا اسْتَكْبَرُوا عَلَيْهِ

“Zaista je Allah oprostio zbog mene mome ummetu ono što učine greškom, iz zaborava i ono što učine pod prisilom.” (bilježi ga Ibn Madže, br. haditha 2043) Argument iz ovoga haditha je sljedeći: Ono što je Allah oprostio ummetu Svoga posljednjeg poslanika zbog njega je specifika i posebnost njega i njegovog ummeta i nije bilo oprošteno (opravdano) pripadnicima prijašnjih ummeta.

3) dokazuju hadithom u kome stoji da je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, rekao: "Jedan čovjek je zbog muhe ušao u džennet, a drugi je zbog muhe ušao u džehennem. Dvojica su prolazila pored ljudi koji su obožavali kipa, ko god je pored njega prolazio morao je prinijeti bilo kakvu žrtvu. Jednom od te dvojice su rekli: 'Prinesi žrtvu!' Rekao je: 'Nemam ništa što bih mogao žrtvovati.' Rekli su mu: 'Žrtvuj makar muhu.' On je žrtvovao muhu i oni ga pustiše, ali je zbog toga ušao u Džehennem. Drugome su rekli: 'Prinesi žrtvu!' On je rekao: 'Ja prinosim žtve samo Allahu.' Oni mu odsjekoše glavu i zbog toga je ušao u džennet." (bilježi ga Ahmed u "Zuhdu", 15. str., a Ibn Ebi Šejbe i Ebu Nu'ajm ga bilježe kao riječi Selmana el-Farisija). Argument iz ovoga haditha je sljedeći: Čovjek će ući u Vatru zbog prinošenja žrtve nekom mimo Allaha i nije bio opravdan time što su ga na to prisilili.

Napominjem: Ovo je stav nekih učenjaka i moj cilj nije braniti taj stav niti ga isporavati, već mi je cilj da skrenem pažnju da je osnova da širk poništava tewhid.

Koliko puta smo svi mi protekfirili nekoga za koga smo čuli da je učinio djelo ili izgovorio riječi jasnog velikog širka, a nismo se raspitivali da li je bio na meti nečije cijevi (tj. da li je bio prisiljen), pogotovo ako čovjeka lično ne poznajemo ali imamo svjedoke da je učinio ili rekao širk, ili smo to vidjeli na video-snimku? Dakle, preovladala je osnova: počinio je širk, to je obznanio, a ako je zaista bio nečime prisiljen, Allah će ga opravdati, a nama će inša'Allah oprostiti jer nismo znali da je bio prisiljen.

O ovome govore i učenjaci koji su pisali o tome da će onaj koji nekoga protekfiri na osnovu nekog djela ili riječi, pa u tome pogriješi – biti opravdan, pa čak i nagrađen, sve dok nije potaknut ličnom mržnjom prema njemu već ljubomorom prema vjeri.

Primjera ovoga imamo u siri, kada je 'Umer protekfirio Hatiba ibn Ebi Belta'a i pogriješio u tome, pa ga je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, samo u tome ispravio, nije ga ni ukorio, a kamoli nazvao gulatom ili kharidžijom, niti mu je rekao da se taj kufr "vratio na njega".

Pa ako će onaj koji u vremenu znanja i Objave pogriješi i protekfiri nekoga koga i nije trebao protekfiriti biti opravdan, zašto toliko uveličavati važnost prisile kao opravdanja, do te mjere da se negira da čovjek u fetri (prije Objave i bez znanja) može vjerovati da počinilac širka nije njegove vjere, pa makar i ne znao da bi on u

tom svom širku bio opravdan ako bi bio prisiljen? Osnova je da Allah širk ne prašta nikome, osnova je da počinitelj širka nije musliman, a prepreke tekfira kao što je prisila su izuzeci i sporedne stvari, koje se tako rijetko dešavaju, a kako vidjesmo, po stavu nekih učenjaka, te prepreke nisu ni bile prepreke tekfira u prijašnjim ummetima! Zar pored svega toga poricati da musliman i mimo Objave, i u vremenu neznanja, mora razlikovati brata u vjeri (koji čini 'ibadet istom Bogu) od onoga koji to nije (jer čini 'ibadet nekom drugom)?

Također, sjećam se da su se ovi ljudi na društvenim mrežama hvalisali riječima nekog od klasičnih učenjaka koji je rekao da je “svaki poslanik došao sa tekfirom mušrika”. I kao u slučaju prethodno spomenutih riječi da “treba tekfiriti samo onoga koga su protekfirili Allah i Poslanik, a ne na osnovu riječi toga i toga”, gdje su ovi ljudi iz te jasne zabrane tekfira bez dokaza i na osnovu pretpostavki izvukli pogrešan zaključak da je ta fetwa dokaz da nema tekfira prije Objave, oni su iz ovih riječi (da je svaki poslanik došao sa tekfirom mušrika) izvukli pogrešan zaključak da (navodno) “prije dolaska poslanika nema tekfira”. Ne, ovo su riječi kojima se želi ukazati na važnost tekfira mušrika, napominjući da nema poslanika koji nije tome pozivao.

Da bi to bilo još jasnije, zamislimo da neki učenjak zapiše ili da neki da'ija kaže: “Svaki poslanik je došao sa tewhidom” ili “Svaki poslanik je donio osudu širka” ili “Svaki poslanik je došao sa vjerovanjem u Allaha” ili “Svaki poslanik je donio ispravnu vjeru”. Da li bio time rekao istinu? Svakako da bi, jer su sve spomenute stvari zaista postojale u da'wi (pozivu) svih poslanika. Ali, da li to znači da prije dolaska poslanika nema ništa od toga: ni tewhida, ni osude širka, ni vjerovanja u Allaha, ni ispravne vjere? Svakako da ne znači.

Pa zašto onda riječi “svaki poslanik je došao sa tekfirom mušrika” prosto ne shvatiti kao naglašavanje važnosti tewhida, već njima dokazivati nešto što autoru tih riječi nije ni palo na pamet da njima dokazuje?

A da bude još i jasnije, evo i prijevoda značenja 36. ajeta sure en-Nahl:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

“Mi smo svakom narodu poslanika poslali: Allahu činite 'ibadet, a klonite se taguta!”

Po svom nakaradnom shvatanju, ovi ljudi bi morali reći da nema 'ibadeta Allahu niti klonjenja taguta sve do dolaska poslanika (koji je poslat sa tim)! Zar će to reći?

Neće? E onda neka se okanu i dokazivanja spomenutom fetwom, jer ona nema nikakve veze sa temom našeg razilaženja.

KLUČ NAŠEG RAZILAŽENJA NISU NEKI ZAMIŠLJENI ESKIMI VEĆ HILJADE STVARNIH LJUDI OKO NAS

Ne mogu a da na ovom mjestu ne spomenem slučaj 'Abdullaha ibn Umera, radijallahu 'anhu, kome su na hadždžu jedne prilike prišli ljudi iz Iraka da ga pitaju o propisu čovjeka koji u stanju ihrama i obreda hadždža ubije komarca (jer je u tom stanju zabranjeno ubijati i proljevati krv). Umjesto da im odgovori na pitanje (da li je hadždž takvog čovjeka ispravan ili ne), Ibn 'Umer im je rekao: “Prolili ste krv unuka Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi we sellem, a pitate me o krvi komarca!?” (aludirajući time na ubistvo Husejna ibn 'Alija, radijallahu 'anhu, na Kerbeli, kada su mnogi Iračani potpomogli vojsku koja ga je ubila ili su mu odbili priskočiti u pomoć i spriječiti krvoproliće) Poenta njegovog provokativnog pitanja njima je: “Učinili ste ogromnu stvar, a pitate o sitnici!”

Iz nastavka mog odgovora će, inša'Allah, postati jasnije zašto sam spomenuo ovaj slučaj i ove riječi Ibn 'Umera, radijallahu 'anhu.

Veliki je problem što se sa nekim džema'atima novotara (koji, naglašavam, nisu muslimani-novotari, već imaju tu novotariju u 'akidi) mi razilazimo u toj osnovi, oko koje se neće razići dva muslimana.

Dakle, ljudi iz te skupine (slijedili ona Nusreta i Bilibanija ili slijedili Bosnića i Ebu Tejmu) nisu sa nama na toj osnovi, na osnovi tewhida da NEMA ISLAMA BEZ TEKFIIRA (preciznije: tešrika) MUŠRIKA. Dakle, oni smatraju da čovjek može biti musliman i ako počinioca širka smatra muslimanom, ne samo u vremenu fetre (vremenu neznanja i nedostupnosti Objave), već i u vremenu znanja i dostupnosti Objave poput današnjeg vremena.

Da, ti ljudi vjeruju da čak i danas, pri ovolikoj sveprisutnosti znanja, knjiga, interneta, TV kanala, predavanja, bilborda... u vremenu YouTube-a i društvenih mreža (kada se svaki kršćanin upoznao sa vjerovanjem islama i mnogim njegovim propisima), vjeruju da se i danas ljudi koji ne tekfire počinioce širka (smatraju ih muslimanima) mogu opravdavati neznanjem, šubhom, te'wilom i sličnim.

Znači, sve i ako tekfire taguta suda (parlamentarca ili sudiju), ne tekfire onoga ko njega ne tekfiri, pa tako u islam guraju čovjeka koji taguta smatra muslimanom i dokazuje da ne poznaje stvarnost tewhida i širka.

Tako su za njih (za džema'at o kome govorim i koji sije spomenute šubhe) demokrate poput Bakira Izetbegovića i Erdoana taguti, ali je onaj ko njih ne tekfiri musliman sve dok mu se ne otklone šubhe (nejasnoće), dok mu se ne objasni! Šta mu se treba objašnjavati, da lažno božanstvo ne može biti musliman? Kakav je to musliman koji taguta zakonodavca smatra muslimanom?

I onda ljudi iz takvog džema'ata, sa takvim vjerovanjem, njegove vođe i pojedinci, umjesto da uvide glib u kome tonu, oni se "hvataju" za nekakve priče o vremenu neznanja, o tome da li je tekfir stvar koja je poznata fitrom ili je to propis koji se spoznaje tek Objavom, pokušavajući da od ljudi prikriju svoje prave stavove, a teoretišući o zamišljenom i spekulativnom!

Pa da se na tren vratim na slučaj Ibn 'Umera sa Iračanima kojima je rekao: "Prolili ste krv unuka Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi we sellem, a pitate me o krvi komarca!?" (tj. "Učinili ste ogromnu stvar, a pitate o sitnici!")

Na isti način, kada čujem da ljudi iz tog džema'ata pokušavaju zbuniti ljude pričom o tome da li se u vremenu neznanja može razumom i fitrom spoznati kufr počinitelaca širka ili se to može spoznati samo dolaskom Objave o tome, ja imam običaj reći: "Vi danas, u 21. vijeku, u eri dostupnosti Objave jednim klikom, ne tekfirite čovjeka koji taguta Bakira smatra bratom u vjeri, a teoretišete o tome da li bi za njegov kufr mogao fitrom da zna čovjek u džungli, daleko od civilizacije?" Tj. opravdavate onoga ko u vremenu znanja ne tekfiri taguta zakonodavca, a spekulišete o tome da li bi za njegov kufr znao čovjek na Sjevernom polu.

Dakle, sve i da su u pravu da se fitrom i razumom ne može spoznati propis tekfira (sve i da su u pravu u tome), mi se sa njima ne sporimo oko teoretskog i teško mogućeg stanja kakav je propis čovjeka koji ne tekfiri taguta zakonodavca a nema ni Knjige ni ostataka poslaničkog znanja, već se mi razilazimo oko svakodnevnih situacija i stanja koje nas okružuje i pritiska, a to je stanje čovjeka koji danas ne tekfiri tagute! Stanje čovjeka koji danas, u 21. vijeku (usred velegrada ili na selu), opismenjen i uglavnom školovan, imajući i radio i TV, i "pametni telefon" i internet, i letke i knjige, gdje jednim dodiranjem pred očima ima koji god poželi kur'anski ajet, pa čak i njegov komentar, koji god želi hadith, njegovu ocjenu

vjerodostojnosti i njegovo tumačenje, riječi učenjaka, stotine hiljada audio i video predavanja, stanje čovjeka koji u takvoj eri tehnologije i dostupnosti znanja i dokaza za taguta vjeruje i tvrdi da je musliman i vođa muslimana. Ovi ljudi ni takvoga ne tekfire, pogotovo ako klanja namaz, iako je istina da takav nije musliman pa makar klanjao i postio, jer nije spoznao ni naučio osnovu svoje vjere, nije ostvario prvi šart (preduslov) od šartova šehadeta, a to je znanje; znanje o tewhidu, o Allahovoj jednoći i vrijednosti toga, te znanje o širku, pridruživanju nekoga ili nečega Allahu i opasnosti i težini toga.

Dakle, razilazimo se o stanju oko kojega ljudi sa pravom neprijateljuju i međusobno se optužuju, pa su jedni za druge mušrici, a oni su za prve gulati i khawaridži.

Pa ako oni DANAS, usred dostupnosti Allahove Knjige i svake vrste pristupa znanju, ne tekfire onoga ko taguta smatra bratom u vjeri, kako se spuštati na nivo da ti oni postavljaju pitanja otkud i kako da neko na Sjevernom polu, bez Knjige i znanja, spozna da počinitelj širka nije musliman i slično.

Zašto se sa njima raspravljati da li bi kufr jednog Bakira mogao spoznati Pigmej u džunglama Afrike u 11. vijeku, kad oni ne tekfire ni onoga ko ne "vidi" Bakirov kufr usred Sarajeva 2022.? Tj. zašto se o teoretskom i teško zamislivom stanju raspravljati i ubjeđivati sa onim koji srlja i lupeta (griješi i ne tekfiri) u realnom, svugdje prisutnom stanju i situacijama?

TI LJUDI IMAJU I VEĆI PROBLEM OD NAZIVANJA MUSLIMANOM ONOGA KO TAGUTA SMATRA MUSLIMANOM

Da, ogromna većina ovih ljudi, sa kojima sam u kontaktu i znam njihove stavove ima i veći problem od toga što ne tekfiri onoga ko ne tekfiri taguta (kome zna stanje), a taj problem je netekfirenje samih počinitelja širka i one koji širk dozvoljavaju i u njega pozivaju.

Dakle, ne samo da ne tekfire onog ko opravdava Erdogana (pa su time oni koji ne tekfire sumnjača u kufr taguta, tzv. "trojka" u lancu tekfira), već su u nekim mes'elama oni sami oni koji ne tekfire mušrika.

Nekada je to počinitelj tehakuma pred tagutom, pa ovi ljude ne tekfire tog mutehakima uslovljavajući tekfir njega postojanjem šeri'atskih sudnica i

mogućnošću sporenja pred šeri'atom, njegovim odbijanjem i sl. Time oni ne tekfire samog počinioća širka.

Nekada je to ohalaljivač tehakuma pred tagutom, pa oni ne tekfire Muhammeda Porču i nakon što su od njega vidjeli i čuli jasne riječi dozvoljavanja tuženja pred tagutskim sudom. Da su bar osporili vjerodostojnost snimka... Ne, već smatraju da te riječi ne izvode iz islama, a čovjek je jasno ohalalio parničenje pred tagutima suda Holandije. Dakle, ne tekfire ohalaljivača tehakuma pred tagutom.

Još češće i u slučaju većeg broja, većine njih, to je glasač na demokratskim, parlamentarnim izborima. Glasač koji se svojevolumno i promišljeno odlučuje na podršku tagutu, opredjeljuje se za odabir taguta, nakon toga uglavnom priželjkuje i iščekuje, a kad sazna rezultate tagutskih izbora raduje se ili tuguje, oni takvoga ne tekfire, već ga smatraju muslimanom.

U razgovoru sa nekima od njih na tu temu, saznao sam da neki od njih glasača opravdavaju jer "glasanje nije veliki širk već samo put ka širku", drugi glasača ne tekfire jer on "ne zna da je taj odabir zakonodavaca u islamu zabranjen" (dakle, opravdavaju počinioća širka neznanjem o propisu!), a oni malo bolji od ostalih ga opravdavaju jer "ne zna da će taj izabrani donositi zakone mimo Allahovog zakona" (dakle, opravdavaju ga nepoznavanjem stanja, što ima smisla ali ga nakaradno primjenjuju). Naime, umjesto da je osnova da je glasač svojim djelom glasanja počinio veliki širk, a da se opravda samo onaj za koga se pouzdano sazna da on zaista ne zna šta je demokratija niti da će onaj koga on odabere propisivati zakone (a takvih koji to ne znaju je jedan glasač od njih hiljadu ili mnogo rjeđe i manje), oni pretpostavku i zamišljenu situaciju i u ovom slučaju uzimaju za princip, sude po izuzetku umjesto po osnovi, pa uobražavaju da je takvih nepoznavalaca stanja demokratije i parlamenata toliko da se svaki glasač mora izuzeti od tekfira (dakle, opravdati i smatrati muslimanom) sve dok za njega ne saznamo da on zaista zna šta je demokratija i šta je posao onoga koga on izglasa (odabere) na tim izborima!

Dakle, prvi u procesu odabira i postavljanja taguta opšte ne vide širk (što je samo po sebi njihovo nevjerstvo), drugi glasača opravdavaju neznanjem hukma (što je, također, nevjerstvo), a treći ga opravdavaju prihvaćenim opravdanjem ali ga neosnovano primjenjuju na sve glasače. Koliko je to suludo možemo prikazati sljedećim primjerom: Da li je moguće da čujemo da je neko opsuje Allaha, a da saznamo da je zaista bio prisiljen, ili da ne zna šta je to rekao (neko mu poturio da

pročita na stranom jeziku), ili da to rekao u stanju pomućenog razuma i sl.? Svakako da je moguće i tada bi bio opravdan. Međutim, da li će sad neko, samo zato što je jedan od hiljadu psovača nečime opravdan, imati pravo da svakog psovača Allaha smatra muslimanom jer je on, možda, bio prisiljen, nije znao šta govori ili bio pomućenog razuma? Svakako da je to suludo, jer se ne postupa na osnovu izuzetaka već po osnovi koju iznova naglašavamo.

Nakon toga, ovi ljudi ne tekfire ni one koji odobravaju glasanje i pozivaju u njega. Većina njihovih da'ija i članova džema'ata ne tekfire ljude poput Safeta Kuduzovića, Elvedina Pezića, Dževada Gološa i slične, i pored njihovog usiljenog pozivanja u nacionalizam, veličanja SDA i pozivanja da se za takve glasa. Neki među njima koji tekfire ove da'ije ih zapravo tekfire zbog njihovog huškanja vlasti na simpatizere ISIL-a, a ne zbog dozvoljavanja glasanja. Dakle, nakon glasača ne tekfire ni pozivače na glasanje.

Pa kako da sa ljudima koji 1) ne tekfire ni same mušrike (mutehakime i glasače), 2) ne tekfire ni one koji odobravaju glasanje i tehakum, 3) ne tekfire one koji tagute smatraju muslimanima,... kako sa takvima teoretisati i spekulirati o stanju zamišljenog pustinjaka, džunglaša Pigmeja ili Eskima koji u vremenu mrklog neznanja 13. vijeka, da li on može ili ne može znati da onaj ko čini sedždu kamenu nije njegov brat u vjeri, te da li njegova svijest da je klanjač kamenu u zabludi znači tekfir njega ili samo odricanje, i o sličnim temama od kojih nema nikakve koristi?

Ako je učenjaci i da'ije tewhida spomenula da muwehhid i u vremenu neznanja može i mora vjerovati da počinilac širka ('ibadeta drugome mimo Allaha) nije njegove vjere, oni su to spomenuli SAMO da bi time ukazali na VAŽNOST TEWHIDA, kufra u taguta i tekfira mušrika.

Dakle, time se želi "mufhum el-muwafaqah", tj.: Ako se i u vremenu neznanja i bez Objave mora znati da počinilac širka nije musliman, kako opravdati nekoga ko to u vremenu znanja i Objave ne zna i ne tekfiri mušrike?

A možemo i ovako: Mi se sa njima slažemo da čovjek i u periodu neznanja i bez Objave MOŽE da spozna neispravnost širka i da osjeća odvratnost prema tome, da ima osudu i odricanje od širka (mi to zovemo tekfirom, a to je tada svijest muwehhida da počinilac širka nije njegove vjere). Ali, evo, sve i da se sa njima složimo da to o čemu se slažemo nije tekfir već samo odricanje (jer oni tvrde da

tekfir mušrika nije od aslud-dina, ali odricanje od širka jeste), sve i da se složimo da se propis tekfira ne može biti spoznati bez Objave, šta time dobijamo?

Jedan pametnjaković od njih je našem bratu ukucao sljedeće: “Morate reći: 'Ne može razum sam i bez poslanice da zna ove stvari, nego mora da uči iz Allahovog šerijata. I to je jedina ispravna osnova o tekfiru, da je on Allahov propis. A ako kažete da ste na ovome; onda što nas tekfirate?’”

Dakle, nismo na tome, kako već objasnih, već oni štele govor učenjaka, ali sve i da se (samo zarad dokazivanja) sa njima a i složimo da se tekfir ne spoznaje razumom već samo Objavom, šta tad? Tada će ispasti da su oni u pravu SAMO po pitanju toga da muwehid u mrklom neznanju ne može protekfiriti jednog Erdoana, samo to.

Međutim, pošto rekoše da se tekfir spoznaje tek Objavom, pa Objava je došla ima već preko 14 vijekova, evo je na našim policama, u originalu i u pokušaju prijevoda značenja, imamo knjige o tewhidu, dersove o 'akidi, sve na dodir prstom, a oni i dalje ne tekfire glasača jer “ne zna da je propisivanje zakona mimo Allaha kufr”? A oni od njih koji (začudo) tekfire glasače, niko od njih (kako rekoh) ne tekfiri onog ko ne tekfiri Erdoana i slične zakonodavce. Pa zar Objava nije došla? Ako taj tekfir i nije bio moguć u vrijeme neznanja, evo Objave i znanja nadohvat ruke, a oni ni dan-danas ne tekfire one koji tagute smatraju muslimanima i vođama muslimana.

Također, ako po njima tekfir nije od aslud-dina, a (kažu da) odricanje od širka i mušrika jeste (od 'aslud-dina), zašto lažu da tako vjeruju kad u vremenu Objave ne tekfire onoga ko glasa za taguta ni onoga koji tome poziva?

Dakle, da po njima stvarno odricanje od širka i mušrika spada u aslud-din, oni bi tekfirili i onoga koji nema to odricanje u vremenu neznanja, a kamoli da opravdavaju onoga ko se ne odriče taguta DANAS! Znači, ako za njih onaj ko se ne odriče širka i mušrika ne može biti musliman ni u vremenu bez znanja, kako da takvoga smatraju muslimanom danas? A ko je taj? Pa onaj koji ne tekfiri zakonodavce mimo Allaha. Nema islama bez odricanja od širka ni mušrika, a za njih je musliman onaj koji opravdava Mursija, Erdoana i Bakira? Da li to žele reći da onaj koji opravdava Erdoana (smatra ga muslimanom) ima odricanje od širka i mušrika, pa ga zato oni ne tekfire? Da li to onaj koji glasa na izborima ima odricanje od širka i mušrika, pa ga zato ne tekfire? Da Allah pamet sačuva.

Sad vidite besmisao pitanja jednog od njih koji je rekao: "A ako kažete da ste na ovome; onda što nas tekfirite?" Dakle, sve i ako bismo se složili da čovjek u stanju mrklog neznanja ne može znati za tekfir, nikada se ne možemo i nećemo sa njima složiti u onome radi čega ih ne smatramo muslimanima, a to je njihovo opravdavanje (netekfiranje) mutehakima i onima koji to ohalaljuju, netekfiranje glasača i onih koji glasanje opravdavaju i u to pozivaju, te netekfiranje onih koji tagute smatraju muslimanima! Eto zašto ih tekfirimo.

I da biste dodatno uvidjeli do koje mjere su ti ljudi zabludjeli u svom opravdavanju onih koji ne tekfire tagute, navodim sljedeće: Nemojmo miješati epohe i stanja (vrijeme fetre i mrklog neznanja sa vremenom dostupnosti znanja i Objave), već ću navesti jedno te isto stanje, ali dvije mes'ele: To stanje je stanje oko nas, naše vrijeme, kao što već rekoh, dostupnost Istine i Objave, mushaf na arapskom i pokušaj prijevoda njegovog značenja na 200 svjetskih jezika, tumačenje tih ajeta, hadithke zbirke i njihovi komentari, govori selefa i khalefa, sve na dodir prsta, i svakome dostupno na uređaju kakav svako može kupiti novcem od jednog ili dva dana rada (od 25, 30, 40 e), a dvije mes'ele su: zabrana kamate i pijenja alkohola i zabrana zakonodavstva mimo Allahovog.

Ako neko u vremenu tako pristupačne Istine zaniječe zabranjenost kamate ili pijenja alkohola, ovi ljudi će ga protekfiriti, i to je ispravno.

A ako u istom tom vremenu i stanju, u istom tom gradu, zaniječe da je samo Allah zakonodavac i glasa za Zukorlićev ulazak u skupštinu Srbije, oni ga ne tekfire jer je to (kako oni kažu) "novonastala mes'ela"!

Dakle, u jednom istom stanju i vaktu, oni tekfire onoga koji zanegira zabranu kamate i pijenja alkohola, ali ne tekfire onoga ko zanegira da je Allah jedini zakonodavac.

A zabranjenost kamate i pijenja vina je od stvari nužno poznatih u vjeri, ali je pitanje velikog širka iznad toga, obaveznije ga je poznavati, strožija je kazna za njega, nema opravdanja onaj ko ga ne poznaje i u njemu iz neznanja pogriješi. Ali su oni i ovdje izokrenuli stvari, pa ispada da im je preča čistoća od kamate i alkohola od čistoće od širka (zakonodavstva mimo Allahovog).

Hoćete li i dalje sa njima raspravljati da li je neko među Etrurcima u 3. vijeku prije Isaa mogli spoznati da je onaj koji čini sedždu drvetu nevjernik?

Napominjem da sve prethodno nisam napisao sa namjerom da odgovaram toj skupini i da pobijam njihove zablude, već je sve napisano osmišljeno i prikazano isključivo kao savjet mojoj braći i sestrama, kao upozoravanje na pravo stanje tih ljudi.

Allaha molim za uputu nama i njima.

A Allah najbolje zna.

Odgovorio: Ebu Ahmed.